

ICCJ, despre ajutoarele de stat acordate producătorilor agricoli

În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din data de 11 februarie 2016, a fost publicată Decizia nr. 36/2015 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Brașov – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din data de 29 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.178/62/2014.

În speță, Curtea de Apel Brașov – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 29 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.178/62/2014, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare (Codul silvic), coroborat cu art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond (Hotărârea Guvernului nr. 861/2009) prin raportare la art. 4 lit. s) pct. 4 coroborat cu art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța Guvernului

nr. 14/2010), este în sensul că, pentru acordarea, după data de 1 ianuarie 2010, a compensațiilor prevăzute de Codul silvic, singura condiție de acordare este existența deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat sau în sensul că, pe lângă avizul Comisiei Europene, este necesară adoptarea normelor metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010?”.

Înalta Curte de Casație și Justiție a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din data de 29 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.178/62/2014, și a stabilit că:

Pentru acordarea compensațiilor prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, republicată, și de art. 4 lit. s) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu modificările și completările ulterioare, după data de 1 ianuarie 2010, trebuie să existe decizia favorabilă a Comisiei Europene privind ajutorul de stat și să fie adoptate normele metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010.

**Ordinul nr. 90 din 14
ianuarie 2016, publicat în**

Monitorul Oficial

Ordinul nr. 90 din 14 ianuarie 2016 pentru aprobarea conținutului cererii de acordare a eșalonării la plată și a documentelor justificative anexate acesteia, precum și a Procedurii de aplicare a acordării eșalonării la plată de către organul fiscal central

Cuprinsul Ordinului nr. 90

Ordinul nr. 90 cuprinde dispoziții privind cererea de acordare a eșalonării, documentele justificative anexate cererii de acordare a eșalonării la plată, obiectul înlesnirilor la plată, organul fiscal competent pentru soluționarea cererilor de acordare a înlesnirilor la plată, eliberarea certificatului de atestare fiscală și conținutul acestuia în scopul înlesnirilor la plată, procedura de emiteră a acordului de principiu sau a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și a deciziei de amânare la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare ori a deciziei de respingere a cererii de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale, garanții, procedura de emiteră a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și a deciziei de amânare la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare, condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, regimul executării silite pe perioada eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, finalizarea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, pierderea valabilității înlesnirilor la plată, menținerea valabilității eșalonării la plată la cererea debitorului, stingerea obligațiilor fiscale înainte de emiteră deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, regulile speciale privind fuziunea debitorilor, regulile speciale privind divizarea debitorilor, regulile speciale privind punerea în aplicare a suspendării executării unui act administrativ-fiscal, modificarea deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale/ a deciziei de amânare la plată a

penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare, prevederi speciale pentru debitorii cu risc fiscal mic, contestarea deciziilor.

Dispoziții privind cererea de acordare a eșalonării

Ordinul nr. 90 stabilește autoritatea fiscală competentă unde trebuie depusă cererea de acordare a eșalonării la plată, precum și elementele pe care aceasta trebuie să le conțină în funcție de temeiul legal.

Documentele justificative anexate cererii de acordare a eșalonării la plată

Ordinul nr. 90 precizează documentele justificative care trebuie anexate cererii de acordare a eșalonării la plată în funcție de temeiul legal care stă la baza cererii de acordare a eșalonării la plată.

Obiectul înlesnirilor la plată

Ordinul nr. 90 precizează categoriile de înlesniri la plată a obligațiilor care pot fi acordate de organul fiscal, definirea noțiunii de obligații fiscale, procedura prealabilă emiterii certificatului de atestare fiscală cu mențiunea că doar obligațiile fiscale din cuprinsul acestuia din urmă vor putea face obiectul înlesnirii la plată.

Organul fiscal competent pentru soluționarea cererilor de acordare a înlesnirilor la plată

Ordinul nr. 90 stabilește organul competent pentru soluționarea cererilor de acordare a înlesnirilor la plată, termenul de depunere a cererii de acordare a înlesnirilor la plată.

Eliberarea certificatului de atestare fiscală și conținutul acestuia în scopul înlesnirilor la plată

Ordinul nr. 90 reglementează procedura de soluționare a

cererii de acordare a eșalonării la plată, respectiv: (i) verificarea îndeplinirii de către aceasta a condițiilor legale (ii) emiterea certificatului de atestare fiscală. Este reglementată procedura de înlăturare a neregularităților din cuprinsul cererii. De asemenea, este reglementat conținutul certificatului de atestare fiscală.

Procedura de emiteră a acordului de principiu sau a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și a deciziei de amânare la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare ori a deciziei de respingere a cererii de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale

În acest sens, Ordinul nr. 90 stabilește că ulterior eliberării certificatului de atestare fiscală, organele fiscale: (i) verifică îndeplinirea condițiilor de acordare a eșalonării la plată, și (ii) întocmesc un referat care va fi însoțit de documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor legale și concomitent întocmesc acordul de principiu sau decizia de respingere a cererii de acordare a eșalonării la plată. De asemenea, sunt reglementate situațiile în care se emite decizia de respingere a cererii de acordare a eșalonării la plată.

Garanțiile

În acest sens, ordonanța nr. 90 reglementează: (i) termenul de constituire a garanțiilor, (ii) obligațiile fiscale care trebuie acoperite de garanții în funcție de tipul garanției (iii) documentele pe care contribuabilul trebuie să le depună la organul fiscal în funcție de categoria de garanție aleasă, (iv) raportul de evaluare (v) procedura de înlocuirea sau redimensionarea a garanției (vi) termenul de eliberare a garanțiilor.

Procedura de emiteră a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și a deciziei de amânare la plată a

penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare

În acest sens, Ordinul nr. 90 reglementează: (i) condițiile care trebuie îndeplinite pentru emiterea decizie de eşalonare la plată, (ii) condițiile a căror neîndeplinire atrag respingerea cererii de acordare a eşalonării la plată, (iii) perioada pe care se acordă eşalonarea la plată, (iv) categoriile de înlesniri la plată acordate în cazul penalităților de nedeclarare, (v) rata de eşalonare, (vi) termenul de plată al ratelor.

Condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată

Ordinul nr. 90 reglementează condițiile în care se acordă menținerea valabilității înlesnirilor la plată.

Regimul executării silite pe perioada eşalonării la plată a obligațiilor fiscale

Ordinul nr. 90 stabilește obligațiile fiscale pentru care executarea silită nu continuă pe perioada eşalonării la plată.

Finalizarea eşalonării la plată a obligațiilor fiscale

Ordinul nr. 90 reglementează : (i) condițiile care trebuie îndeplinite pentru emiterea deciziei de finalizare a eşalonării la plată și decizia de anulare a penalităților de întârziere (ii) efectele finalizării eşalonării la plată cu privire la penalitatea de nedeclarare.

Pierderea valabilității înlesnirilor la plată Ordinul nr. 90 reglementează condițiile a căror neîndeplinire atrag pierderea înlesnirilor la plată.

Menținerea valabilității eşalonării la plată la cererea debitorului pentru menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută și efectele acesteia, condițiile a căror neîndeplinire atrag emiterea decizie de respingere, precum și termenul de soluționare a cererilor de menținere a valabilității eşalonării.

Stingerea obligațiilor fiscale înainte de emiterea deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale

Ordinul nr. 90 reglementează ordinea stingerii obligațiile fiscale în cazul efectuării plăților în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării decizie de eşalonare la plată.

Regulile speciale privind fuziunea debitorilor

Ordinul nr. 90 reglementează situația intervenirii fuziunii prin absorbție pe perioada de valabilitate a eşalonării la plată, condiții pentru menținerea valabilității eşalonării la plată.

Regulile speciale privind divizarea debitorilor

Ordinul nr. 90 reglementează ipoteza în care pe parcursul valabilității eşalonării la plată intervine divizarea debitorului și modalitatea de repartizare a soldului obligațiilor fiscale.

Regulile speciale privind punerea în aplicare a suspendării executării unui act administrativ-fiscal

Ordinul nr. 90 reglementează ipoteza în care pe perioada de validitate a înlesnirii la plată debitorul obține suspendarea executării actului administrativ – fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale care fac obiectul eşalonării la plată și efectele asupra deciziei de eşalonare la plată.

Modificarea deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale/a deciziei de amânare la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare

Ordinul nr. 90 reglementează situația în care, ulterior emiterii deciziei de eşalonare la plată și/sau a deciziei de amânare la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare, se constată erori în conținutul acesteia sau se achită anticipat mai mult de 3 rate.

Prevederi speciale pentru debitorii cu risc fiscal mic

Ordinul nr. 90 reglementează procedura emiterii decizie de eşalonare la plată în cazul contribuabililor care prezintă risc fiscal mic.

Contestarea deciziilor

Deciziilor emise în temeiul Ordinului nr. 90 pot fi contestate în condițiile legii.

Modificări ale Codului de Procedură Civilă

Prin OUG 1/2016 s-a modificat Codul de procedură civilă (CPC), respectiv Legea nr. 134 / 2010 privind CPC. Principalele modificări privesc procedura de executare silită. „Curtea Constituțională a constatat, recent, că declanșarea executării silite fără un control judecătoresc prealabil încalcă exigențele dreptului la un proces echitabil, prin lipsa garanțiilor de imparțialitate și independență specifice numai instanțelor judecătorești.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că încuviințarea executării silite nu poate fi delegată executorului judecătoresc, acesta nefăcând parte din autoritatea judecătorească”. „S-a revenit la vechea formulă prin care erau declanșate executările judecătorești prin decizia instanței”, a precizat purtătorul de cuvânt al Guvernului, Dan Suciu. În acest sens, potrivit noilor modificări, executorul judecătoresc, de îndată ce primește cererea de executare, prin încheiere, dispune înregistrarea cererii și deschiderea dosarului de executare sau, după caz, refuză motivat

deschiderea procedurii de executare. În termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, executorul judecătoresc solicită încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi înaintează documentele prevăzute de lege.

Încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc care a solicitat încuviințarea să recurgă, simultan sau succesiv, la toate modalitățile de executare prevăzute de lege în vederea realizării drepturilor sale, inclusiv a cheltuielilor de executare. Încuviințarea executării produce efecte pe întreg teritoriul României. De asemenea, încuviințarea executării silite se extinde și asupra titlurilor executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.

În cazul în care există pericol evident de sustragere a bunurilor de la urmărire, la solicitarea creditorului făcută în cuprinsul cererii de executare, instanța, prin încheierea de încuviințare a executării, va dispune sechestrarea bunurilor urmăribile odată cu comunicarea somației către debitor. În acest caz, se va face mențiunea corespunzătoare în chiar încheierea de încuviințare a executării. Cererea de încuviințare a executării silite se soluționează în termen de maximum 7 zile de la înregistrarea acesteia la instanță, prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 48 de ore, iar motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare. Prin urmare, procedura de executare silită va fi mai lungă, incluzând și perioada necesară pentru obținerea încheierii de încuviințare a executării silite de la instanța de judecată competentă.

Parlamentul European și Consiliul au emis o Directivă nouă cu privire la mărci

În Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L336/23.12.2015 a fost publicată Directiva 2015/2436 din 16.12.2015 a Parlamentului European și a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci. Directiva a intrat în vigoare pe 13.01.2016, statele membre fiind obligate să își armonizeze legislația cu prevederile Directivei 2436/2015 până la 14.01.2019. Excepție fac prevederile referitoare la procedura de decădere din dreptul la marcă sau de declarare a nulității, pe care statele sunt obligate să le transpună în legislația internă până la 14.01.2023.

Directiva 2015/2436 urmărește să asigure același nivel de protecție a mărcilor în sistemele juridice ale tuturor statelor membre, prin apropierea atât a normelor de drept material, cât și a dispozițiilor procedurale. Parlamentul European și Comisia consideră oportun să stabilească o listă exemplificativă de semne care pot constitui o marcă și, totodată, să enumere exhaustiv motivele de refuz sau de nulitate a mărcii. Parlamentul European și Comisia consideră că o contrafacere a unei mărci nu poate fi stabilită decât în cazul în care se constată că marca sau semnul contrafăcut este utilizat în cursul schimbului comercial pentru a diferenția produsele sau serviciile. Utilizarea semnului în alte scopuri decât cel al diferențierii produselor sau serviciilor ar trebui să intre sub incidența legislațiilor naționale. Noțiunea de contrafacere a unei mărci include utilizarea semnului ca denumire comercială sau ca denumire similară, în măsura în care o astfel de utilizare se face în scopul diferențierii produselor sau serviciilor.

Titularul unei mărci este îndreptățit să împiedice părțile

terțe să introducă produse, în cursul schimbului comercial, în statul membru în care este înregistrată marca, fără a le pune în liberă circulație în statul respectiv, atunci când aceste produse provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică cu sau identică în esență cu marca înregistrată pentru produsele respective. În spiritul Directivei 2015/2436, titularii de mărci UE ar trebui să poată să împiedice, în toate situațiile vamale, intrarea și plasarea produselor contrafăcute, inclusiv, în special, în cadrul tranzitului, al transbordării, al antrepoziției, al zonelor libere, al depozitării temporare, al perfecționării active sau al aditerii temporare, inclusiv atunci când aceste produse nu sunt destinate a fi introduse pe piața statului membru în cauză.

Totodată, Directiva 2015/2436 urmărește să interzică aplicarea unei mărci contrafăcute pe produse, precum și anumite acte pregătitoare desfășurate anterior acestei aplicări. Totuși, titularul drepturilor asupra mărcii va fi răspunzător pentru daune față de deținătorul produselor, în cazul în care se dovedește ulterior că produsele în cauză nu au încălcat un drept de proprietate intelectuală. Parlamentul European și Comisia urmăresc să asigure un tranzit neperturbat al medicamentelor generice, considerând că titularul unei mărci nu ar trebui să aibă dreptul de a împiedica o parte terță să introducă produse în statul membru în care este înregistrată marca, fără a le pune în liberă circulație în statul respectiv, pe baza similarității dintre DCI (denumirii comerciale internaționale) a ingredientului activ din medicamente și marca respectivă. În cazul în care titularul unei mărci a tolerat un timp îndelungat folosirea unei mărci similare cu a sa, nu va mai putea solicita anularea mărcii ulterioare și nici nu se va mai putea opune folosirii acesteia, cu excepția situației în care înregistrarea mărcii ulterioare a fost efectuată cu rea-credință.

Directiva 2015/2436 impune o cerință de utilizare efectivă a

mărcilor, în sensul că solicită ca mărcile înregistrate să fie efectiv utilizate în legătură cu produsele sau serviciile pentru care sunt înregistrate sau, în cazul în care nu sunt utilizate în termen de cinci ani de la data finalizării înregistrării, ca titularul lor să poată fi decăzut din drepturile sale.

Regulamentul CE privind mărcile comunitare a fost modificat substanțial

În Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 341/24.12.2015 a fost publicat Regulamentul (UE) 2015/2424 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 16.12.2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (denumit în continuare „Regulamentul 2424”).

În partea introductivă a Regulamentului 2424 se arată că, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, terminologia din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ar trebui să fie actualizată. Aceasta implică înlocuirea termenului „marcă comunitară” cu termenul „marcă a Uniunii Europene” (denumită în continuare „marcă UE”). Pentru a reflecta mai bine activitatea efectivă a oficiului, denumirea „Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele

industriale)” ar trebui să fie înlocuită cu „Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală”. În scopul de a permite o flexibilitate sporită, asigurând, în același timp, o mai mare securitate juridică în ceea ce privește mijloacele de reprezentare a mărcilor, cerința privind reprezentabilitatea grafică ar trebui să fie eliminată din definiția mărcii UE. Astfel, devine posibil ca un semn să fie reprezentat în orice formă corespunzătoare cu ajutorul tehnologiei general disponibile, deci nu neapărat prin mijloace grafice, atât timp cât reprezentarea este clară, precisă, autonomă, ușor accesibilă, inteligibilă, durabilă și obiectivă.

Regulamentul 2424 urmărește să clarifice motivele absolute de refuz cu privire la denumirile de origine și indicațiile geografice și să se asigure coerența deplină a acestor motive de refuz cu legislația relevantă a Uniunii și cu legislația națională relevantă, care vizează protecția acestor titluri de proprietate intelectuală. Din motive de coerență cu alte acte legislative ale Uniunii, domeniul de aplicare al acestor motive absolute trebuie extins astfel încât să includă și mențiunile tradiționale protejate pentru vinuri, precum și specialitățile tradiționale garantate. Tot în partea introductivă a Regulamentului 2424 se precizează că, în scopul de a menține un nivel ridicat de protecție a drepturilor asupra denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate la nivelul Uniunii și la nivel național, aceste drepturi îndreptățesc orice persoană autorizată în temeiul legislației relevante să formuleze o opoziție față de înregistrarea unei mărci UE ulterioare, indiferent dacă aceste drepturi reprezintă sau nu, totodată, motive de refuz de care examinatorul trebuie să țină seama *ex officio*.

Întrucât este posibilă apariția unor confuzii cu privire la sursa comercială din care provin produsele sau serviciile atunci când o societate utilizează același semn sau un semn similar ca denumire comercială, în așa fel încât se stabilește o legătură între societatea care poartă denumirea respectivă

și produsele sau serviciile provenind de la această societate, Regulamentul 2424 urmărește să includă în noțiunea de contrafacere a unei mărci și utilizarea unui semn ca denumire comercială sau ca denumire similară, atât timp cât utilizarea are drept scop diferențierea produselor sau serviciilor. Prin modificările aduse de Regulamentul 2424 se urmărește să se permită titularilor de mărci UE să împiedice, în toate situațiile vamale, intrarea și plasarea produselor contrafăcute, inclusiv în cadrul tranzitului, al transbordării, al antrepozitării, al zonelor libere, al depozitării temporare, al perfecționării active sau al admitterii temporare, inclusiv atunci când aceste produse nu sunt destinate a fi introduse pe piața Uniunii. Astfel, la efectuarea controalelor vamale, autoritățile vamale vor utiliza competențele și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (1) privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale, inclusiv la cererea titularilor drepturilor. În special, autoritățile vamale ar trebui să efectueze controalele relevante pe baza unor criterii de analiză a riscurilor.

Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului 2424, acesta conferă competențe de executare Comisiei în ceea ce privește precizarea detaliilor referitoare la cereri, solicitări, certificate, compensări, regulamente, notificări, precum și orice alt document în conformitate cu normele de procedură relevante, precum și în ceea ce privește nivelurile maxime pentru costurile esențiale pentru procedură și efectuate efectiv, detaliile privind publicarea în Buletinul mărcilor Uniunii Europene și în

Jurnalul Oficial al oficiului, modalitățile detaliate referitoare la schimbul de informații dintre oficiu și autoritățile naționale, modalitățile detaliate privind traducerea documentelor justificative în procedurile scrise, tipurile exacte de decizii care urmează să fie luate de către un singur membru al diviziilor de opoziție sau de anulare, detaliile privind obligația de notificare în temeiul Protocolului de la Madrid și cerințele detaliate privind cererea de extindere teritorială ulterioară înregistrării internaționale. Regulamentul 2424 este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Modificarea legislației privind garanțiile

În Monitorul Oficial al României nr. 66 / 29.01.2016 a fost publicată OG nr. 9 / 27.01.2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 449 / 2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora. Ordonanța intră în vigoare în 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial.

Se introduce definiția garanției legale de conformitate și anume: „protecția juridică a consumatorului rezultată prin efectul legii în raport cu lipsa de conformitate, reprezentând obligația legală a vânzătorului față de consumator ca, fără solicitarea unor costuri suplimentare, să aducă produsul la conformitate, incluzând restituirea prețului către consumator, repararea sau înlocuirea produsului, dacă acesta nu corespunde condițiilor enunțate în declarațiile referitoare la garanție sau în publicitatea aferentă”. Vechea definiție a „garanției” a fost păstrată sub forma „garanției comerciale” care reprezintă un angajament asumat de vânzător față de

consumator, suplimentar față de obligațiile legale.

Este restrânsă definiția noțiunii de „produse de folosință îndelungată”, în sensul că un asemenea produs trebuie să fie „complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durata medie de utilizare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere”. În cazul înlocuirii produsului, vânzătorul va avea aceleași obligații pentru produsul înlocuit ca și pentru produsul vândut inițial.

În ceea ce privește termenul de 2 ani în care intervine răspunderea vânzătorului, acesta este menținut doar pentru garanția legală de conformitate. Totuși, garanția comercială, fiind suplimentară, nu poate limita obligațiile legale ale vânzătorului.

Garanția legală de conformitate este obligatorie pentru vânzător în temeiul legii, pe când garanția comercială este obligatorie pentru vânzător (importator, producător sau alt ofertant) în condițiile prevăzute în declarația de garanție și în publicitatea aferentă produsului. În cazul în care nu se oferă garanție comercială (vânzătorul limitându-se la garanția legală de conformitate), vânzătorul îi va aduce consumatorului la cunoștință, printr-un document scris, drepturile conferite de Capitolul V din Legea 449/2003 – „Termene”.

Timpul de nefuncționare datorat lipsei de conformitate prelungeste termenul de garanție legală de conformitate, precum și termenul de garanție comercială. Produsele de folosință îndelungată care înlocuiesc produsele defecte vor beneficia de un nou termen de garanție. Produsele de folosință îndelungată defectate în perioada garanției legale de conformitate, atunci când nu pot fi reparate sau când durata cumulată de nefuncționare depășește 10% din termenul de garanție legală de conformitate, vor fi înlocuite de vânzător (fiind eliminată posibilitatea unei reparații suplimentare) sau prețul acestor produse va fi restituit consumatorului,

opțiunea aparținând consumatorului.

Termenul de garanție curge de la intrarea bunului în posesia consumatorului, inclusiv pentru bunurile noi de folosință îndelungată, obținute prin tragere la sorți la tombole, câștigate la concursuri și acțiuni similare, sau acordate cu reducere de preț sau gratuit de către operatorii economici.

Abonamente Tax Magazine 2016

Informații despre revistă:

- apariție lunară, la sfârșitul fiecărei luni
- format A4, pdf
- o trimitem clienților noștri în format .pdf prin e-mail sau o pot accesa online, pe www.taxnews.ro, în secțiunea dedicată revistei
- formatul .pdf vă permite căutarea în fișier după cuvinte-cheie
- număr de pagini estimativ: 50-60

Abonamente:

- semestrial (ianuarie – iunie 2016) – **150 lei (TVA inclus)**
- anual (ianuarie – decembrie 2016) – **250 lei (TVA inclus)**

Abonamentul include și accesul la numerele anterioare (inclusiv cele din 2014 și 2015) ale revistei! Precizăm că

accesul va fi permis începând cu primul număr al perioadei pentru care se face abonamentul.

Plata se va face în contul Editurii Solomon SRL, R088BTRLR0NCRT0260426001, Banca Transilvania, CUI RO 32867605.

Vă rugăm să ne transmiteți dovada plății (copie scanată a OP-ului sau numărul și data acestuia) la adresa office@editurasolomon.ro și vă transmitem în cel mai scurt timp parola de acces la revistă.

La scurt timp după ce am recepționat dovada plății dumneavoastră, vă vom contacta și vă vom furniza detalii suplimentare privind accesul la numerele revistei (user, parolă, link, etc.)

Pentru orice alte informații suplimentare, ne puteți contacta pe email la adresa office@editurasolomon.ro sau la nr. de telefon 0725.356.750, de luni până vineri, în intervalul 9-18.

Prețurile de transfer în 2016

Vă informăm că a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 74 din 2 februarie 2016 Ordinul nr. 442 al ANAF privind cuantumul tranzacțiilor, termenele pentru întocmire, conținutul și condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer și procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer.

Începând cu 1 ianuarie 2016 (tranzacțiile derulate în 2016), contribuabilii din categoria marilor contribuabili (stabiliți prin Ordin al președintelului ANAF), care desfășoară tranzacții peste pragul de semnificație au obligația

întocmirii anuale a dosarului prețurilor de transfer până la 25 martie (termenul legal de depunere a declarațiilor de impozit pe profit).

Ordinul nu prevede obligativitatea depunerii dosarului la ANAF, ci doar prezentarea în termen de maxim 10 zile la solicitarea scrisă a organului de inspecție fiscală (atât în cadrul cât și în afara unei acțiuni de inspecție fiscală). Pragul de semnificație (exclusiv TVA) peste care este obligatorie pregătirea anuală a dosarului de prețuri de transfer pentru marii contribuabili este de:

- 200.000 EURO în cazul dobânzilor înregistrate cu serviciile financiare
- 250.000 EURO, în cazul prestărilor de servicii
- 350.000 EURO, în cazul tranzacțiilor privind achiziții/vânzări de bunuri corporale sau necorporale

Pentru contribuabilii mari, mijlocii și mici care au tranzacții intra-grup inferioare pragurilor de semnificație menționate mai sus (dar nu mai mici de 50.000 EURO în cazul dobânzilor înregistrate cu serviciile financiare, 50.000 EURO în cazul prestărilor de serviciilor și respectiv 100.000 EURO în cazul tranzacțiilor cu bunuri), dosarul prețurilor de transfer poate fi solicitat în cadrul unei inspecții fiscale, termenul pentru punerea la dispoziție fiind între 30 și 60 de zile cu posibilitatea prelungirii cu o perioadă de cel mult 30 de zile.

Pentru contribuabilii care au tranzacții intra-grup sub oricare din pragurile de semnificație menționate la paragraful anterior, documentarea principiului valorii de piață se va realiza în cadrul inspecțiilor fiscale, conform regulilor în vigoare.

Din practica noastră, intensificarea controalelor în care se solicită dosarul prețurilor de transfer va continua și în anul

2016, vizate fiind societățile care desfășoară tranzacții intra-grup și care înregistrează pierdere fiscală sau cele care au TVA de recuperat de la bugetul de stat.

Poate fiscul să impună o anumită structură a afacerii?

În ultima perioadă, comportamentul fiscului ne rezervă multe surprize. De exemplu, într-o inspecție fiscală, i s-a reproșat contribuabilului faptul că și-a structurat afacerea de așa manieră încât să evite depășirea pragului de TVA. Mai precis, contribuabilul, o școală de șoferi, oferea serviciile distinct: școala de șoferi asigura pregătirea teoretică a cursanților, pentru un procent de 10% din valoarea totală a pachetului de servicii, în baza unui contract de prestări-servicii încheiat cu școala de șoferi; pentru pregătirea practică, școala de șoferi oferea un portofoliu de colaboratori, dintre care candidatul selecta un instructor-auto și încheia cu acesta un alt contract de prestări-servicii, achitând diferența de 90% din valoarea totală a pachetului de servicii. Conform poziției inspectorilor fiscali, ne-am afla în prezența unei separări artificiale a serviciului oferit, cu singurul scop al evitării depășirii, de către școala de șoferi, a pragului de 65.000 euro prevăzut pentru scutirea de TVA a întreprinderilor mici.

În opinia noastră, acest raționament al fiscului depășește cu mult limitele dreptului de apreciere pe care îl au organele fiscale. Astfel, urmând o poziție constantă a jurisprudenței americane și britanice, vom reține faptul că niciun contribuabil nu poate fi obligat să-și construiască afacerea de așa manieră încât să plătească la buget cele mai mari

impozite posibile. Prin urmare, nu poate fi angajată răspunderea fiscală în baza unui argument de tipul „contribuabilul ar fi trebuit să-și organizeze altfel afacerea”. Atâta timp cât legea permite ca pregătirea practică a candidaților pentru obținerea permisului de conducere auto să fie efectuată fie de școala de șoferi prin intermediul instructorilor-salariați proprii (caz în care valoarea integrală a pachetului de servicii ar fi trebuit să fie facturată de școala de șoferi), fie în colaborare cu instructori organizați sub forma juridică PFA (caz în care doar acești instructori putea factura serviciile prestate), fiscul nu poate interveni și nu poate impune opțiunea fiscală mai oneroasă pentru contribuabil.

Prin ordinul președintelui ANAF nr. 442/2016, publicat în M. Of. nr. 74 din 2 februarie 2016, s-au stabilit cuantumul tranzacțiilor, termenul pentru întocmire, conținutul și condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer și procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer.

Reamintim faptul că dosarul prețurilor de transfer se întocmește în vederea documentării respectării principiului valorii de piață a prețurilor de transfer practicate în cadrul tranzacțiilor desfășurate cu persoane afiliate.

În principiu, pregătirea dosarului prețurilor de transfer este obligatorie, anual, pentru marii contribuabili care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate dincolo de pragul de semnificație prevăzut de lege: 200.000 euro, în cazul dobânzilor încasate/plătite pentru serviciile financiare, calculată la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal; 250.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind prestările de servicii primite/prestate; 350.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind achiziții/vânzări de bunuri corporale sau necorporale. Acest dosar trebuie prezentat fie în cadrul unei inspecții fiscale, fie la solicitarea organelor fiscale, conform art. 58 și 64 NCPF, în cadrul administrării de probe.

La solicitarea organului fiscal, în cadrul unei inspecții fiscale, dosarul prețurilor de transfer va fi pregătit și de restul contribuabililor care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate, iar valoarea tranzacțiilor depășește pragul de semnificație, astfel: 50.000 euro, în cazul dobânzilor încasate/plătite pentru serviciile financiare, calculată la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal; 50.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind prestările de servicii primite/prestate; 100.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind achiziții/vânzări de bunuri corporale sau necorporale, Dosarul prețurilor de transfer nu va fi solicitat și nu se întocmește, după caz, de către contribuabilul/plătitorul beneficiar al unui acord de preț în avans, pentru tranzacțiile și perioadele care sunt acoperite de acordul de preț în avans emis de ANAF.

Responsabilitatea proprietarului paginii web pentru comentariile utilizatorilor. Prin hotărârea din 2 februarie 2016, CEDO a decis, în afacerea *Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete și Index.hu Zrt vs. Ungaria*, că responsabilitatea proprietarului unei pagini web pentru comentariile utilizatorilor nu poate fi angajată automat, pentru simplul motiv că setările respectivului site permiteau vizitatorilor să posteze comentarii. În fapt, în anul 2010, paginile web deținute în proprietate de reclamanți au postat un articol referitor la o presupusă practică de comerț a unor portaluri din domeniul imobiliar, care ofereau un aparent serviciu gratuit ce devenea ulterior taxabil, fără nicio notificare prealabilă. Aceste articole au generat postarea, în secțiunea special destinată comentariilor, a unor critici vulgare și ofensatoare la adresa portalurilor imobiliare. După ce MTE și Index au fost acționate în instanță, acestea au eliminat de pe propriile pagini web comentariile în discuție. Cu toate acestea, instanța supremă din Ungaria a condamnat MTE și Index la plata unor despăgubiri de aproximativ 250 euro, apreciind că acordul pentru publicarea comentariilor la articole

semnifică o asumare a răspunderii pentru comentarii ilicite sau injurioase postate de vizitatori.

Spre deosebire de instanța maghiară, CEDO a reținut faptul că în cauză a fost încălcat art. 10 din Convenție, respectiv libertatea de exprimare. S-a reproșat Ungariei faptul că autoritățile naționale nu au verificat *in concreto* echilibrul dintre libertatea de exprimare prin Internet și dreptul portalurilor imobiliare la reputație comercială. În acest sens, Curtea a subliniat faptul că un sistem bazat pe un disclaimer privind responsabilitatea utilizatorilor pentru comentariile postate și un sistem de ștergere a comentariilor la simpla solicitare a persoanei vizate puteau constitui o alternativă viabilă pentru protecția drepturilor portalurilor imobiliare.

Acest articol a fost publicat în Newsletter-ul [Costaş, Negru & Asociații](#).

Avocații Nistorescu, Șomlea & Asociații salvează unul dintre cele mai mari proiecte imobiliare din țară, Cartierul Tineretului Cluj

În data de 27 ianuarie, Înalta Curte de Casație și Justiție a luat o decizie în premieră în materia dizolvării societăților după republicarea Legii nr. 31/1991.

Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat săptămâna

trecută în dosarul privind dizolvarea societății Cartierul Tineretului Cluj S.R.L., înființată în anul 2007 cu scopul de a dezvolta un amplu proiect imobiliar în zona Pădurea Someșeni Cluj, prin asocierea realizată între Consiliul Local Cluj și Polus Real Estate S.R.L. în calitate de investitor privat.

Practic, instanța a admis recursurile formulate de Cartierul Tineretului Cluj și Consiliului Local Cluj împotriva hotărârilor din apel și fond și a respins cererea de dizolvare înaintată de Polus Real Estate S.R.L.. Hotărârea este irevocabilă.

Succesul în acest dosar este foarte important pentru Municipiul Cluj-Napoca, întrucât paralizează încercarea investitorului privat Polus Real Estate S.R.L. de dizolvare a societății și lichidarea patrimoniului prin împărțirea acestuia între asociați. Întâi, Consiliul Local a adus în patrimoniul acestei societăți un teren cu o suprafață de 203 ha, în scopul construirii unui complex rezidențial, lucru agreeat contractual cu investitorul. Odată cu dizolvarea societății Cartierul Tineretului exista însă riscul ca autoritatea locală să piardă o parte importantă din acest teren, ca urmare a operațiunilor de lichidare. Această tehnică de preluare a unor proprietăți imobiliare a fost contracarată cu argumente solide de echipa de avocați care a instrumentat dosarul.

Problema de drept supusă analizei instanțelor a vizat aplicabilitatea sau inaplicabilitatea dispoziției legale care permite dizolvarea unei societăți comerciale în situația neînțelegerilor grave dintre asociați.

„A fost o muncă de echipă, un litigiu dificil și cu miză mare de a păstra viabil un proiect important pentru orașul nostru. Victoria obținută este o mare bucurie profesională, am luptat cu încredere și iată că am fost, încă o dată, convingători”, a menționat Radu Șomlea, Managing Partner al Nistorescu, Șomlea & Asociații.

„Provocarea juridică a constat în a demonstra faptul că Polus Real Estate S.R.L. a încercat să transpună în cadrul societății Cartierului Tineretului Cluj neînțelegerile existente la nivelul propriei structuri asociative. Practic, voința unuia dintre asociați a dispărut, însă nu și a celuilalt. Evident că o societate poate funcționa și cu un singur asociat, astfel că temeiul juridic pentru dizolvare, nouă, avocaților, ni s-a părut din start greșit”, a declarat Cristina Boncaci, Managing Associate al Nistorescu, Șomlea & Asociații.

Respingerea irevocabilă a cererii de dizolvare a Cartierul Tineretului Cluj vine după aproximativ 7 ani de la încetarea finanțării proiectului imobiliar și după 4 ani de la demararea litigiului de către Polus Real Estate S.R.L.

În prezent, societatea Cartierul Tineretului Cluj, în care Consiliul Local este asociat majoritar, își poate continua existența și scopul pentru care a fost creată, proiectul imobiliar putând fi relansat și finalizat de Consiliul Local Cluj, atunci când se va identifica o altă sursă de finanțare, respectiv unul sau mai mulți investitori privați.

Echipa de avocați din cadrul societății de avocați Nistorescu, Șomlea & Asociații, care au gestionat litigiul și au reprezentat societatea Cartierul Tineretului Cluj a fost formată din Horațiu Crișan, Partener și Cristina Boncaci, Managing Associate și a fost coordonată de Radu Șomlea, Managing Partner.

Nistorescu, Șomlea & Asociații este o firmă de avocatură cu sediul în Cluj-Napoca, fondată de Milena Nistorescu și Radu Șomlea și care, începând din 2007, se află în asociere formală cu Țuca Zbârcea & Asociații. Firma oferă servicii de asistență juridică în principalele arii ale dreptului de afaceri, și anume drept societar, drept comercial, achiziții private, achiziții publice, litigii comerciale și arbitraje, insolvență, dreptul concurenței, dreptul proprietății

intelectuale, dreptul energiei.